****

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

Vydává Správní rada (Trustees) Velehrad London (Reg. Charity No.1154836) a Velehradský výkonný výbor, pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii. Adresa: 39 Lonsdale Rd, Barnes, London SW13 9JP - www.velehrad.org.uk

listopad/november 2014 **číslo 68**

****

17.listopad 1989 po 25ti letech...

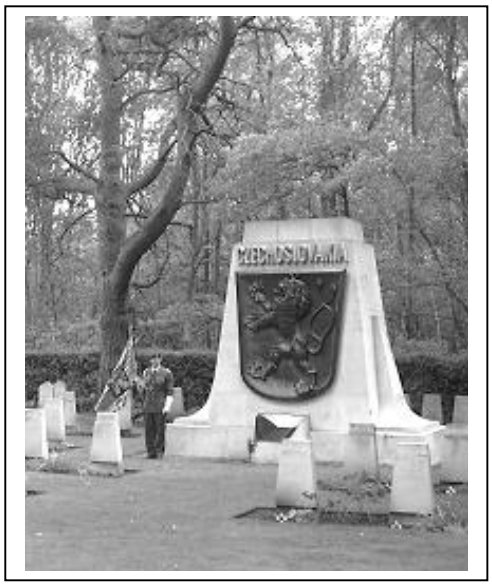

Brookwood: Nepadli nadarmo za naši svobodu a dnes se o nich může opět doma mluvit

Těžko uvěřit, ale letos uplyne už 25 let od pádu komunismu. Od oné studentské demonstrace a tvrdého zásahu režimní policie na Národní třídě, k milionu občanů na pražském Václavském náměstí a okolí a k desítkám, či stovkám tisíc dalších v ulicích a na náměstích v Bratislavě, Brně, Olomouci, Plzni či Košicích. Od zvonění klíči a od nesmělých rezignací „představitelů‘‘ od Husáka až po vládu a až, brzy na to, po ono „Havel na hrad!‘‘ A také od skrytého či otevřeného odporu komunistických klik tu či onde a slibování a vyhrožování, že se jednou pomstí, až po poplach oddílů „Lidových milicí‘‘. Přesto se podařilo komunismus přemoci-- někteří tvrdí, že pomohla svatá Anežka po svatořečení 12.listopadu – a nastalo to, v co mnozí už nedoufali: svoboda. A pak přišla volba prezidenta a jásot davů, a také třeba slavnostní koncert ve Smetanově síni, dirigovaný Rafaelem Kubelíkem přibylým z Ameriky a nám tekly po tvářích slzy...

Ano, zdá se to zároveň dávno i nedávno. Dávno pro onu novou generaci dnešních pětadvacátníků a třicátníků, neb byli příliš malí, nebo tu ještě nebyli a nedávno pro nás, kteří jsme zhroucení komunismu (a nejen u nás) byli svědky. Pro ty mladé je demokratický dnešek samozřejmostí – od svobody slova po cestování a studium či práci ve světě a to i se všemi problémy demokracie, které pochopitelně neexistují jen u nás. Nám starším se však zdá, že jsme se mohli, tedy my národ, za těch 25 let lecčeho vyvarovat, lecos udělat jinak, dosáhnout větších úspěchů, vypořádat se lépe s kazisvěty, kvazidemokraty a mafiány z řad bývalých komunistů a jejich potomků, zvládnout a vymýtit rozbujelou korupci...

Je toho však opravdu pěkná řádka, co je nyní možné a ba i samozřejmé (pro ty mladé) i pro tu starší generaci. Včetně toho, že funguje obnovený skautský Junák, že můžeme zas jezdit po světě, že věřící smí bez obav o zaměstnání a studium dětí chodit do kostela. A třeba i to, že se zas smí mluvit o naší slavné historii v celé její šíři, včetně vzpomínání na naše slavné bojovníky za svobodu v řadách naší západní armády u Tobruku i v Normandii, o našich skvělých československých stíhacích a bombardovacích perutích Královského letectva a předtím ve Francii. A dokonce také, dnes před stoletím, i o našich legionářích ve Francii, Itálii a v Rusku i o zakladatelích státu, včetně T.G.Masaryka a Rastislava Štefánika.

O čtvrtstoletí později také začínáme dohánět ztracené pozice ve světě. Z pátého místa, co do žebříčku životní úrovně v Evropě ve třicátých letech, jsme se za čtyřicet let komunismu pořádně propadli a nyní jsme teprve nedávno předehnali Řecko a Portugalsko. Co se týče morální obrody, máme však před sebou ještě asi dlouhou cestu... /jn/

****

Správní rada charity londýnského Velehradu zve srdečně krajany na

setkání s biskupem Václavem Malým 23. listopadu po mši ve 14 hod

v rámci českých nedělních mší v kapli kláštera Maria Assumpta

20 Kensington Square, W8 5HN (za obchodním domem Barkers, metro High Street Kensington)

Mše se obvykle konají 1. a 3. neděli v měsíci ve 14 hod., poté přednáška/beseda vedle v Heythrop College

2.listopadu (slouží P.Jiří Zámečník) a 23.listopadu (slouží biskup Václav Malý)

K LONDÝNSKÉ NÁVŠTĚVĚ OTCE BISKUPA MALÉHO PODROBNOSTI UVNITŘ LISTU

Využijte návštěvy českých kněží, kteří přijíždějí z Říma, máte-li zájem o zpověď nebo duchovní pohovor. Pošlete email na: info@velehrad.org.uk nebo zavolejte na 07999 986 199

****

****

ZPRÁVY Z KOMUNITY A LONDÝNA

Vzácná návštěva: Londýnská komunita uvítá 23.listopadu biskupa Václava Malého

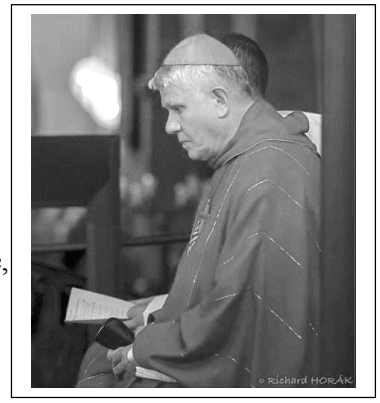

Otec biskup Václav Malý, který má na starosti česká katolická společenství ve světě, přijede do Londýna, aby se seznámil se stavem naší komunity. Správní rada charity Velehrad London oznamuje, že otec biskup Václav bude v neděli **23. listopadu ve 14.00 hodin** sloužit mši svatou v kapli kláštera Maria Assumpta na Kensington Square, kde se krajané pravidelně scházejí na české bohoslužby. Po mši bude pak následovat setkání a beseda s otcem biskupem. Jak známo, otec biskup Malý (titulární biskup Marcellianský a pražský pomocný) je jedním z hrdinů disentu (mluvčí Charty 77 a Občanského fóra a člen VONS) a svržení komunistického režimu v listopadu 1989 a mnozí z nás jej pamatují s Václavem Havlem a dalšími na balkóně Melantrichu na Václavském náměstí v Praze v oněch klíčových dnech po 17.listopadu. Otec Václav vystudoval v Litoměřicích a byl mu později odebrán souhlas s vykonáváním kněžské služby. Před 25ti lety byl ještě řadovým knězem a na biskupa byl vysvěcen až v r.1997. Nyní připravuje v rámci své činnosti z pověření České biskupské konference podrobný program pastorační péče o krajany a seznamuje se postupně s našimi komunitami ve světě. Pro nás v Londýně bude beseda po jeho nedělní mši dobrou příležitostí k seznámení se s programem pastorace a k dotazům. Dodejme, že nejen na náboženská, témata, ale i třeba zhodnocení současného stavu české společnosti a jejích perspektiv. Všichni jsou srdečně zváni!

Úspěch Svatováclavské potvrzením aktivity komunity

Jako každoročně, konala se i letos (5. října) už tradiční Svatováclavská oslava, organizovaná Správní radou charity Velehradu a -- kvůli trvající přestavbě budov Velehradu v Barnes -- opět v kapli kláštera Maria Assumpta na Kensington Square a v prostorách sálů přilehlé Heythrop College. Jako obvykle začala slavnost bohoslužbou, celebrovanou otcem Josefem Mikoláškem z Říma a je třeba zdůraznit, že se jí zúčastnilo téměř sedm desítek krajanů, včetně několika diplomatických pracovníků obou našich velvyslanectví s rodinami a členů rodin našich veteránů. Otec Josef zjevně mnohé překvapil, když v promluvě zdůraznil, že o ohledně svatosti bylo o sv.Václavu už řečeno mnoho, včetně jeho významu pro zachování národa i církevního dědictví a že tedy bude hovořit o něčem jiném. O tom, jak prostředí pomáhá formovat názory člověka (což jistě platilo i o sv.Václavu, vychovaném na Budči babičkou sv. Ludmilou ke konání dobra, zatímco jeho matka Drahomíra na pražském hradě snula politické intriky). Toto pravidlo potvrzuje totiž, jak otec Josef vysvětlil, i v Praze právě v českém překladu vydaná kniha otřesného svědectví Sina Ton-hjoka bývalého dlouholetého vězně severokorejské obdoby Gulagu, který se v jednom z mnoha tamních koncentračních táborů dokonce narodil. Neznal proto nic jiného a vypráví nyní, že jak vyrůstal, byl mučen (a jizvy má dodnes) a matku i bratra mu před očima popravili. Postupně se seznámil s nově příchozími vězni, ale nemohl až do svých 21 let uvěřit, že „venku‘‘ existuje jiný svět. Že tam dozorci nebijí vězně, že tam nepanuje neustálý nesnesitelný hlad, že tam je možné jít se projít, kam člověk chce, třeba i za město a podobně. Tehdy Sin začal plánovat nemožné – útěk – což se ještě nikomu nepodařilo. Jelikož však v koncentračním táboře vyrostl, znal jej i oplocení a střídání stráží tak dobře, že se mu po dlouhém plánování útěk podařil a později shrnul své zážitky v knize *Útěk z tábora 14*, kterou s nim sepsal Američan Blaine Harden. Tolik promluva otce Josefa Mikoláška – nikoli o brutalitě bratrovraždy před tisícovkou let, ale o tom, co se děje dnes! >>>>>>>>

Ze Svatováclavské: během mše a hrabě Czernin děkuje...

****

Správní rada charity Velehrad London srdečně zve krajany na

Každoroční Dušičkovou pouť ke hrobu otce Langa v jiholondýnském Mordenu

V sobotu 1.listopadu ve 14.30 – povede P. Jiří Zámečník z Říma
sraz bude před kaplí na hřbitově North East Surrey Crematorium and Morden Cemetery

(metrem do Mordenu a pak autobus 293 do stejnojmenné zastávky, nebo autem po A24, odbočit na Tudor Drive směr Raynes Park a Wimbledon a na prvním kruhovém objezdu vlevo do Lower Morden Lane. Po pár metrech vjet do brány hřbitova a rovně ke kapli. Za ní pěšky dál rovně do jezuitské sekce. Informace: Marta, tel.: 07858-054777

****

****

Úspěch Svatováclavské potvrzením aktivity komunity *(pokračování ze str.2)*

Po mši ukončené Svatováclavským chorálem, se krajané odebrali do velkého sálu školy a po malém občerstvení následoval slíbený program. Ten za velehradskou Správní radu zahájil ing. Antonín Stáně a poté přednesl přípitek k devadesátým narozeninám hraběte Josefa Černína, jednoho z pilířů exilové i krajanské komunity. Čilý jubilant poděkoval za obrázek sousoší sv. Cyrila a Metoděje a za květiny, ujistil přítomné, že věk je otázkou duševního stavu člověka a že on se tedy na 90 rozhodně necítí. Doložil to pak vzpomínkou na jednoho z mnoha vnuků, který přeslechl poznámku o těžkostech stovky let života a prohlásil na otázku o dědečkově věku, že musí mít nejméně 120, když tu poznámku o stovce let učinil už před několika lety. Po gratulacích krajanů oslavenci pak opět následovala družná zábava a účastníci, kterých mezitím ještě přibylo, uvítali i dr. Hradílka, zástupce českého velvyslance i řadu slovenských přátel – se všichni opět pustili do skvělých chlebíčků z firmy jedné krajanky, koláčů a dalších dobrot a také vína (škoda jen, že pivo nebylo to naše). Pak přišel na řadu koncert provedený velmi zdařile na housle a španělskou kytaru v podání dua Con Fuego a pak další družná zábava a hodování. Jak poznamenal jeden ze starších krajanů, „stálo to letos opravdu za to‘‘. /jn/

A ještě předběžné upozornění: Mikulášskou *bude letos opět pořádat Okénko s podporou Velehradu a to 6.12. od 11 do 15 hodin v 33 Abbots Park, SW2 3PW. Koledy, dárky, atd. Podrobnosti příště...*

Ještě ze Svatováclavské: přátelské diskuse a koncert

Nekulatého výročí vzniku Československa vzpomenuto tradičně v Brookwoodu

Tradiční pietní akt u příležitosti výročí vzniku Československa, letos před 96ti lety, se konal v neděli 26.října před československým památníkem na vojenském hřbitově v Brookwoodu u Wokingu. Akci, za účasti našich veteránů (generál Schwarz z 311ky a plk. Čapek z 1.čs. obrněné brigády) jejich rodin i mladších krajanů, uspořádaly Svaz Letců Svobodného Československa a úřady přidělenců obrany Česka i Slovenska. Veteráni i přidělenci armád ČR a SR položili věnce k památníku a pak zazněly státní hymny. Účastníci (letos 70 osob) pak vedle v civilní části hřbitova uložili do země popel nedávno zesnulé mjr. Niny Dobosharevich (viz č.61) a pak bylo podáno občerstvení. Více příště.

- A když je už řeč o veteránech, velmi srdečná blahopřání se přísluší paní **Anděle Haida**, rozené Beníčkové, která se 8. listopadu dožívá 101 let. Paní Anděla sloužila za války jako řidička pomocných ženských leteckých útvarů WAAF a byla za zásluhy v boji za demokracii oceněna ministrem obrany ČR rezortním vojenským vyznamenáním „Záslužný kříž ministra obrany 3.stupně‘‘. Nyní jí k životnímu jubileu blahopřáli jménem velvyslance a za příslušníky armády příslušníci úřadu přidělence obrany ČR ve Velké Británii. Ke gratulacím se srdečně připojujeme!
- Stovky let se letos nedožil, ale veteráni vzpomínají na našeho slavného stíhače **Josefa Františka**, narozeného v Otaslavicích u Olomouce 7.října 1914. Jak známo létal po nasazení v Polsku a ve Francii s nejslavnější polskou 303. stíhací perutí z londýnského Northoltu a během necelého měsíce sestřelil 17 nacistických letounů a byl tehdy nejlepším stíhačem Bitvy o Británii. Zemřel při nehodě v převráceném letounu Hurricane na polním letišti Ewell v Surrey 8.října 1940. Od jeho smrti jej pak do konce Bitvy o Británii v počtu sestřelů předhonili dva resp. tři Britové.

ZPRÁVY Z DOMOVA

Návšteva kancelárky Merkelovej v Bratislave

Nemecká kancelárka Angela Merkelová prišla 20.októbra na návštevu Slovenska. Po stretnutí s prezidentom Andrejom Kiskom poobedvala s premiérom Robertom Ficom so ktorým sa ,,zhodla že v kľúčových témach musí EU hovorit jednotným hlasom" napriek Ficovej kritike Ukrajiny, na ktorú niereagovala. Fico pripomenul, že na Slovensku pôsobí 500 nemeckých firiem a Nemecko je kľúčovým partnerom Slovenska. Merkelová bola tiež ocenená čestným doktorátom Univerzity Komenského a na akademickej pôde kritizovala Rusko. Ako fyzička bola v 80tých rokoch viackrát na Slovensku a z jej profesormi spolupracovala. >>>>>>>>>>

****

Britská skupina Společnosti pro vědy a umění SVU srdečně zve krajany na přednášky

vždy poslední sobotu v měsíci na zajímavá aktuální témata

Informace: **Milan Kocourek: 01932-259616.**

Přiveďte přátele a známé. Po přednášce vždy občerstvení.

****

****

Z DOMOVA VE ZKRATCE

o V Praze zemřel 10.října ve věku 78ti let na infarkt herec a dramatik Pavel Landovský, bývalý disident a signatář Charty 77 a přítel Václava Havla. Landovský hrál v 60tých letech v Činoherním klubu a v celé řadě filmů, například *Svatba jako řemen* či *Utrpení mladého Boháčka,* avšak v 70tých letech byl přinucen emigrovat do Rakouska, kde hrál ve vídeňském Burgtheater. Po pádu komunismu se vrátil do předních divadel a zahrál si majora Terazkyho v Černých baronech. Byl také autorem několika divadelních her, například Hodinový hoteliér a hrál v dokumentu Hoteliér J. Abrháma ml. **o** Sir Nicholas Winton, 105tiletý zachránce židovských dětí z ČSR před Hitlerem známymi vlaky, měl být v Praze 28.října vyznamenán prezidentem Zemanem Řádem Bílého lva, ale nebylo jisté, zda bude dost zdráv. **o** Zaměstnanci zjevně vytunelovaných Českých aerolinií reagují na plán propustit 77 pilotů, přes 170 stewardek a 66 úředníků, podporovaný minoritním vlastníkem Korean Air (též majitelem letiště v Ruzyni), hrozbou stávky. ČSA mají nyní méně než polovinu stavu zaměstnanců oproti roku 2010 a loni vykázaly ztrátu 922 milionů korun.

DUCHOVNÉ SLOVO

Kresťanské spoločenstvá dnes (Pápež František, 22.10. v Ríme)

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Keď chceme zdôrazniť, ako sú prvky vytvárajúce jednu skutočnosť medzi sebou úzko spojené a tvoria spolu jeden celok, často používame obraz tela. Počnúc apoštolom Pavlom, toto vyjadrenie bolo aplikované na Cirkev a je považované za jeho najhlbšiu a najkrajšiu charakteristickú črtu. Dnes sa teda chceme opýtať: V akom zmysle Cirkev tvorí jedno telo? Prečo je definovaná ako «Kristovo telo»?

V Knihe proroka Ezechiela je opísané trochu osobité videnie, pôsobivé, ktoré však má schopnosť vliať dôveru a nádej do našich sŕdc. Boh ukazuje prorokovi rozľahlé územie plné kostí, navzájom oddelených a zoschnutých. Skľučujúca scéna... Predstavte si pláň plnú kostí... Boh ho žiada, aby na ne zvolával Ducha. A v tom momente sa kosti hýbu, začínajú sa k sebe približovať a spájať, rastú na nich najprv nervy, potom mäso a takto sa formuje telo, celistvé a plné života (porov. Ez 37,1-14). Hľa, toto je Cirkev! Odporúčam vám dnes vziať doma do rúk Sväté písmo a prečítať si 37. kapitolu proroka Ezechiela. Nezabudnite, prečítajte si to, je to nádherné.

Toto je Cirkev, je umeleckým dielom, majstrovským dielom Ducha, ktorý každému vlieva nový život Zmŕtvychvstalého a stavia nás vedľa seba, aby sme si vzájomne slúžili a podporovali sa, a tak z nás všetkých tvorí jedno telo, ktoré sa buduje v spoločenstve a láske. Cirkev však nie je iba telo, vystavané v Duchu; Cirkev je Kristovo telo! A nie je to iba tak jednoducho povedané: sme ním skutočne! Je to veľký dar, ktorý dostávame v deň nášho krstu! Vo sviatosti krstu nás Kristus naozaj robí svojimi, prijímajúc nás do srdca tajomstva kríža, vrcholného tajomstva jeholásky k nám, aby nám potom umožnil vstať z mŕtvych spolu s ním, ako nové stvorenia. Nuž, hľa: takto sa rodí Cirkev, a takto sa Cirkev rozpoznáva ako Kristovo telo! Krst predstavuje ozajstné znovuzrodenie, znovuzrodzuje nás v Kristovi, začleňuje nás do neho, navzájom nás intímne zjednocuje ako údy toho istého tela, ktorého je hlavou (por. Rim 12,5; 1 Kor 12,12-13).

To, čo z neho vyviera, je teda hlboké spoločenstvo lásky. V tomto zmysle je poučné ako Pavol, keď povzbudzuje manželov, «aby milovali svoje manželky ako vlastné telo», tvrdí: «ako aj Kristus [miluje] Cirkev, pretože sme údmi jeho tela» (porov. Ef 5,28-30). Aké je pekné, ak si spomenieme častejšie, kto sme a čo z nás urobil Pán Ježiš: sme jeho telo, to telo, ktoré nikto a nič nemôže od neho odtrhnúť a ktoré on zahaľuje celým svojím utrpením a svojou láskou, práve tak, ako ženích svoju nevestu. Táto myšlienka má však v nás vzbudiť túžbu dať Pánovi odpoveď a deliť sa o jeho lásku medzi nami ako živými členmi jeho tela.

V Pavlových časoch malo spoločenstvo v Korinte mnohé ťažkosti v tomto zmysle, keďže prežívalo, ako často i my, skúsenosť rozdelenia, závisti, nepochopenia a odsúvania na okraj. Všetky tieto veci nie sú v poriadku, pretože namiesto budovania a umožňovania rastu Cirkvi ako Kristovho tela, trieštia ju na všetky strany a rozdrobujú. A toto sa deje i dnes, pomyslime na kresťanské spoločenstvá, na farnosti, pomyslime na naše obce, sídliská, koľko rozdelenia, závisti, ohovárania, koľko nepochopenia a vytískania na okraj. K čomu to vedie? Rozdrobuje to našu vzájomnosť. Tu majú začiatok vojny. Vojny nezačínajú na bojovom poli, ale v srdci, v tomto nepochopení, rozdelení, závisti, v tomto zápasení s inými. Takým bolo korintské spoločenstvo, v tomto boli majstri! Apoštol Pavol dal Korinťanom zopár konkrétnych rád, ktoré platia i pre nás: nežiarliť, ale vedieť oceniť v našich komunitách dary a kvality našich bratov. Žiarlivosť: «Aha, tento si kúpil auto», a vo mne sa rodí závisť, «tento vyhral v lotérii», a zasa závisť, «a tamtomu sa veľmi dobre darí», a nanovo závisť. Všetko toto rozdrobuje, škodí, nemá sa to robiť! Pretože takto sa vzmáha žiarlivosť a zmocňuje sa srdca. Žiarlivé srdce je srdce kyslé, namiesto krvi je v ňom ocot. Také srdce nikdy nebude šťastné, také srdce rozdrobuje spoločenstvo. Čo teda máme robiť? Vážme si v našich spoločenstvách dary a kvality tých druhých, našich bratov. A keď pocítim závisť, – lebo tú pociťujeme všetci, všetci sme hriešni – mám sa obrátiť na Pána: «Vďaka, Pane, že si takto obdaroval toho človeka». Oceniť kvality, priblížiť sa a mať podiel na utrpení tých najposlednejších a najnúdznejších; vyjadriť všetkým svoju vďačnosť. Srdce, ktoré vie povedať «ďakujem», je dobré srdce, vznešené srdce, srdce, ktoré je spokojné. Pýtam sa vás: vie každý z nás zakaždým povedať «ďakujem»? Nie vždy, pretože závisť a žiarlivosť nás trochu brzdí.

A posledná rada, ktorú dal apoštol Pavol Korinťanom a aj my si ju máme dať navzájom: nepovažovať sa za lepších ako ostatní. Koľko ľudí sa cíti byť viac ako iní! Aj my, koľkokrát hovorievame ako farizej z podobenstva: «Ďakujem ti, Pane, za to, že nie som ako tamten, že som lepší». Ale to je nepekné, nemožno tak nikdy robiť! A ak sa to chystáš spraviť, pripomeň si svoje hriechy, tie, o ktorých nik nevie, zahanbi sa pred Bohom a povedz: «Ale ty, Pane, ty vieš, kto je lepší, ja si zavriem ústa». A toto prospieva. A vždy sa v láske navzájom považujme za časti jedného tela, ktoré žijú a prispievajú k spoločnému dobru všetkých (porov. 1 Kor 12-14).

Drahí bratia a sestry, ako prorok Ezechiel a apoštol Pavol, zvolávajme aj my Ducha Svätého, aby nám jeho milosť a hojnosť darov pomáhali žiť vskutku ako Kristovo telo, jednotní ako rodina, ale ako rodina, ktorá je Kristovým telom, a ako viditeľné a nádherné znamenie Kristovej lásky. Ďakujem.

(Preložila: sr. Agnes Jenčíková CJ - zo strán TK KBS)

Otázky pro Anežku Přemyslovnu

Ó něho, slastné rozechvění,
prostoto svatá,
jitřní kuropění,
poslední rodu Přemyslova!

Šlojířem čas líc zastřená,
tajemství vydechuje chřípí
celá tak křehká, spanilá,
pleť po lasturách svítí.

Ó dcero krále v prostém šatu,
jen roušku bílou přes čelo,
jdeš bídou světa pro zásadu,
že bědných se Ti zželelo?

Kdo ukul žezlo, které třímáš,
či zaměnil je ve stvol lilie?
Kdo myšlenku Ti vnuknul,
by jsi žila, zavita v roušky řehole?

Pod vlivem koho zavrhla jsi slávu,
moc, turnaje, lesk dvora,
korunu královskou,
svody světa i lože císařova?

Řekni mi, jak jsi našla cestu
tu správnou, mezi mnohými?
Když zvednu oči, vzhůru shlédnu,
rádce tentýž, co Tobě radil,
poví mi,?
kde mezi miliardy cest,
tu svoji sotva viditelnou pěšinu,
v budoucnosti v širokou,
správnou cestu rozvinu?

Londýn, 28.12. 2013
Jitka J.M. Lancaster-Pšurná
(jako vzpomínka na svatořečení Anežky Přemyslovny 12.11.1989

****

****

DOPISY ČTENÁŘŮ: ***Dopis z Prahy***

Joan Baez a vzpomínky na léta šedesátá...

Začal jsem psát o říjnových senátních a obecních volbách, ale účast voličů i výsledky se mi jeví celkově jako jedna velká trapnost. A tak jsem si řekl, že by pro tentokrát bylo lepší vrátit se do těch časů, kdy jsme byli plni optimizmu a s nadějí očekávali věci příští. Tedy napsat o něčem krásném, milém a povzbudivém. A vida, ani jsem nemusel dlouho hledat. Do Prahy totiž přijela Joan Baez.

Ve velkém sále Lucerny jsem už dlouho nebyl - snad od našeho maturitního plesu. Byl to tedy pro mne tak trošku návrat do minulosti, když jsme tam šli ve středu na koncert. Lucerna, pravda, už nezáří tolik jako včera v letech šedesátých. Snad je to tím, že už na svět nekoukáme osmnáctiletýma očima. Nebo taky tím, že tam teď mají úsporné žárovky. Musel jsem si vzpomenout, jak jsem tam prvně slyšel tehdy ještě neznámého Karla Gotta. Nebo jak na prvním pražském jazzovém festivalu (1964?) nadšené publikum nechtělo pustit z podia Mistera Acker Bilka (pustili jsme tam další vystupující, až když Mr. Bilk zabručel do mikrofonu "We will come back at the end"). A ovšem na prodloužené a na plesy v době renezance charlestonu, nebo – trošku později - když k nám dorazil twist.

Manželka tentokrát koupila lístky do druhé řady po 1790 Kč. Ta cena mě trochu zamrzela, ale pak jsem si řekl, že Joan Baez nejezdí do Prahy každý týden (ani každý rok - minule tu zpívala v roce 2007). A opravdu stálo za to sledovat tu bájnou zpěvačku ze vzdálenosti nějakých osmi či deseti metrů. Je pořád stejně krásná jako když zpívala v Bratislavě před šestadvaceti lety, jenom vlasy jí zbělely a tím je snad ještě hezčí. A hlas má pořád úžasný, i když jsem měl pocit, že její někdejši vysoký soprán se - s léty - alespoň o půl oktávy prohloubil.

Na pódiu byly na jedné straně bicí nástroje a na druhé straně bylo vedle piana připraveno asi deset dalších nástrojů včetně bendža, houslí, harmoniky a různých kytar. Joan ssebou přivedla bubeníka a ještě jedenoho hocha, který pak na piano i na různé nástroje hrál, jak se pro kterou písničku právě hodilo.
Někdy se paní Baezová jen sama doprovázela na kytaru, jako například když zpívala Krylovu Bratříčku, zavírej vrátka. Byla to jediná písnička, kterou zpívala česky. S češtinou měla zřejmě veliké obtíže, jak taky řekla. Ale i tak diváci odměnili její úsilí nejdelším potleskem. Zato její angličtině jsme i my rozuměli velmi dobře. Zpívala také španělsky, ale tam jsem nerozuměl. Asi proto, že ze španělštiny znám jen pět slov. Po každé písničce jí asistentka přinesla a zapojila čerstvě naladěnou kytaru (tu právě použitou zase odnesla k čerstvému naladění a použití při přespříští písničce).

Koncert trval půl druhé hodiny, ale potom museli hodně přidávat. Slyšeli jsme ještě písničky, které zpívávali Simon a Garfunkel, Donovan, John Lennon i Bob Dylan.

Vzpomenul jsem si jak v roce šedesátém sedmém jsem byl o prázdninách na "voluntary work" brigádě blízko Londýna (byl to první rok, kdy nás komouši nechávali ve větším počtu vyjet "na západ") ošetřovat mentální děti. Bylo nás tam asi tucet mladých voluntýrů z různých evropských zemí, včetně několika Angličanů. Z "Východu" jsem tam byl já a jeden Polák, který měl strach, abych na něj nedonášel a stále se ubezpečoval, jestli nejsem komunista.

Práce s dětmi byla docela frustrující. Měli jsme tam malou kancelář s kobercem a gramofonem, a tam jsme chodili znovunabít baterie. Když jsme právě neměli službu, leželi jsme na koberci a pouštěli si na gramofonu desku s Joan Baez. Snad to byla její první deska. Já jsem od té doby zůstal jejím fanouškem, i když jsem pak zpěvačku mnoho let neslyšel. Z Francie tam byla černovlasá a černooká dívka jménem France. Bylo tehdy v Timesech, že pan Mňačko utekl z Československa a protestoval proti československému štvaní proti státu Izrael. O tom se mnou France chtěla diskutovat a já jsem se při tom do ní zamiloval. Chodila v neděli na mši do kostela, tak jsem šel do kostela taky. Když jsme šli z kostela, zradila mě moje chabá angličtina (France mluvila anglicky velmi dobře, s půvabnou francouzkou dikcí), tak jsem na ni začal mluvit česky. Ona tu hru přijala a odpovídala mi ve své mateřštině. Zdálo se mi, že to nás sblížilo, tak jsem ji v jedné klidnější uličce zkusil obejmout. Ji to ale nějak naštvalo a do konce "tábora" už se mnou nechtěla mluvit. Dokonce pak odcházela z kanceláře, když jsem tam přišel poslouchat Joan Baez. Byl jsem z toho smutný až zoufalý celý zbytek prázdnin.

S pozdravem "Stále zavírejte vrátka" váš pražský dopisovatel.

Nadace Emmy Destinové

srdečně zve krajany na
koncert české sakrální hudby
Ave Maria

15.listopadu v 19 hodin

V kostele Christ Church, Hampstead Square London NW3 1AB

Účinkují výherci soutěže nadace v minulém roce
Uvádí Veronika Hykšová

Vstupné 12 liber, koncese 9 liber, včetně sklenky vína

Rezervace telefonem na: 07794 848075 nebo e-mail: info@destinn.com

****

British, Czech & Slovak Association srdečně zve krajany na

setkání **„Get to know you“** je středa **12.listopadu** od 19 do 23 hod. v Čs. nár. domě, 74 West End Lane, NW6

BCSA zároveň připomíná, že se přiblížila hlavní událost jejího kalendáře a příležitost poznat nové přátele

BCSA Annual Dinner - 28.listopadu v 19 hodin

v sále Radisson Edwardian Hotel, Bloomsbury Street, London – řečník dr.Monika Gullerová z Oxfordské univerzity, večeře, tombola

Info a rezervace vstupenek na bcsa@bcsa.co.uk nebo tel. : 0208-795-4875 či na adrese: 643 Harrow Rd, Wembley, HA0 2EX

****

****

Nenechte si ujít, aneb trochu kultury v Londýně v listopadu

- 2.listopadu v 15 hodin zahraje v Royal Festival Hall, Southbank Centre, Philharmonia orchestra pod taktovkou **Jakuba Hrůši** a s Julií Fischer (housle), skladby Glinky a Glazunova a Čajkovského Symfonii č 2. Info www.southbankcentre.co.uk
- 3., 5., 7., a 10.listopadu v 19 hod. vystoupí v Barbicanu sólisté, sbor a orchestr Guildhall School of Music s **Dvořákovou** komickou operou **Šelma sedlák** v angličtině. Info: Silk Street Theatre, Barbican, Silk Street, EC2Y 8DS, www.barbican.org.uk
- 20.listopadu ve 20 hodin vystoupí v rámci London Jazz Festival a Made in Prague Festival (který trvá celý měsíc – viz filmy na www.picturehouses.co.uk a spoluorganizátor České centrum – info@czechcentre.co.uk) v klubu Spice of Life české trio Štěpánka Balcarová (trubka), Luboš Soukup (tenor saxofon) a Vít Křišťan (klavír) spolu s britským basistou Adamem Kingem a Lloydem Hainesem (bicí) jako skupina Inner Spaces. Info: spoluorganizátor České centrum, tel.: 020 7836 3669
- 23.listopadu v 11.30 zahraje ve Wigmore Hall **Škampa Quartet** Mozatův Smyčcový kvartet v D moll a **Dvořákův** Smyčcový kvartet č.14 v A dur. Info: Wigmore Hall, 36 Wigmore Street, W1U 2BP, www.wigmore-hall.org.uk a 020 7935 2141.
- Od 27. do 29. listopadu se v Hall One, King's Place, 90 York Way, N1 9AG koná festival **Dvořák Explored**. Celou sérii jeho skladeb v provedení řady hudebních těles a sólistů (včetně organizátora klavíristy Daniela Tonga) provází přednášky muzikologů Richarda Wigmora a profesora Jana Smaczneho. Info: www.kingsplace.co.uk a 020 7520 1490. Svátek pro milovníky Dvořáka!
- 27.listopadu v 18.30 pořádají ***The Friends of Czech Heritage*** v sále velvyslanectví ČR přednášku **dr. Káti Kocourkové** v angličtině na téma **Sametová revoluce po 25ti letech – emigrantova perspektiva**. Vstupné 15 liber včetně skleničky vína od firmy Vinovitaj či limonád. Info: www.czechfriends.net. Na velvyslanectví je také třeba účast předem ohlásit...

****

Bydlíte ve Streathamu či okolí? V tom případě vás na zajímavé akce zve

Centrum pro děti i rodiče OKÉNKO

Každou sobotu 10-13hod. posezení rodičů a česká školka a jesle v City Heights E-ACT Academy, 33 Abbotts Park, London, SW2 3PW. Každou středu 10-12 hod. Dětský klub, ve Weir Link, 33Weir Road, SW120NU. Měsíčně v sobotu v 19h. Knižní klub. Info: c.okenko@hotmail.co.uk a 07903-867883

****

Sväté omše našej londýnskej komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, najbližšia stanica metra London Bridge: Nedeľa 13.00 a 19.30, Streda 19.30, Piatok s angl. Farnosťou

Sviatosť pokánia (*svätá spoveď*) – pred i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom

****

Zajímá vás, jak je Česká republika reprezentována ve Velké Británii?
Kontaktujte Czech Centre na nové adrese: 116 Long Acre (Covent Garden), London WC2E 9PA
Telefon: +44-207-307-5180 e-mail: info@czechcentre.org.uk
Czech Centre pořádá a organizuje výstavy, přednášky, koncerty atd , informuje Brity o možnostech podnikání, vzdělávání, atd

****

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít *http://krajane.radio.cz/*

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě... A najdete tam i informace o londýnském Velehradě

****

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLENEM A PŘIVEĎTE ANGLICKÉ ZNÁMÉ DO

The Dvořák Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charita pomáhá hudebníkům a tělesům doma
Podrobnosti najdete na internetu (http://www.dvorak-society.org) a další poskytne Terry Heard, Membership Secretary, 67 Lewisham Hill, London SE13 7PL, Tel: 020 8852 9263, e-mail: membership@dvorak-society.org

****

VÍTE, ŽE VELEHRAD MÁ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE? www.velehrad.org.uk

Nabízí mnoho informací. Příspěvky na činnost Velehradu - zatím zasílejte šeky na adresu: Velehrad, PO Box 3148, Purley CR8 9DE

****

CZECH AND SLOVAK CLUB IN LONDON

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí jet metrem do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, v 74 West End Lane, čeká vytoužené pohoštění.

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 -22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu/ neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hod. Zavřeno v pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno v úterý. Telefon: Klub 0207 328 0131, Restaurace 0207 372 1193

****

Slovenské centrum Londýn

Pomáha Slovákom vo Velkej Británii pri hľadání si práce a ubytovania, poskytuje užitočné rady pre život a štúdium vo Velkej Británii a v neposlednom rade disponuje možnosťami, ktoré pomáhajú rozvoju slovensko-britských vzťahov vo všetkých sférach.

http://www.slovenskecentrum

****

Vydává a rozesílá Správní výbor charity Velehrad London (Publisher : Velehrad London, Charity registered in England and Wales (number: 1154836) and a company limited by guarantee (registered company No.: 08684201) Reg. offices: 39 Lonsdale Road, Barnes, London, SW13 9JP) a *rediguje v tradicích Věstníku a Londýnských Listů J.M. P.Jún*